647/02

Den 10. juni 2002 blev i sag nr. 56.676:

xxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

FagPension
Krumtappen 2
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har arbejdsmarkedspension i FagPension, påstår selskabet pligtig at anerkende, at hendes erhvervsevne er varigt nedsat med mindst 2/3, og at hun således er berettiget til forsikringsdækning for et anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad.

Klageren fratrådte den pensionsgivende stilling med virkning fra den 30/11 1995 og selskabet har redegjort for, at klageren skal have dokumenteret et varigt erhvervsevnetab på mindst 2/3 indenfor ethvert erhverv af helbredsmæssige årsager inden den 1/12 1995 for at være berettiget til summen fra gruppelivsforsikringen, og inden den 1/5 1996 for at være berettiget til præmiefritagelse på pensionsordningen, idet disse dækninger bortfalder på de nævnte datoer.

Klageren anmeldte i 2000, at hun var tilkendt offentlig førtidspension pr. 1/10 2000, da hendes erhvervsevne var nedsat med 50%. Selskabet indhentede herefter de lægelige akter fra N. Kommune.

Det fremgår heraf, at klageren har anmeldt en arbejdsskade til Arbejdsskadestyrelsen, og at styrelsen til brug herfor har foranlediget en psykiatrisk speciallægeerklæring udarbejdet. Af denne fra 3/11 1997 fremgår bl.a., at klageren har været udsat for sexchikane fra sin kvindelige arbejdsgivers ægtefælle. I konklusionen hedder det: "Konklusion: Det drejer sig om en 51 årig enlig, men tidligere gift kvinde, der efter en længere periode med sexchikane har udviklet en depressiv tilstand, der nu foreløbig har varet i over 2 år. Jeg mener ikke, der kan være tvivl om, at det er dette forhold, som har provokeret depressionen, idet hun som det fremgår tidligere har haft flere traumatiserende oplevelser af anden art uden at bryde sammen. Som det ofte er tilfældet, når det netop drejer sig om sexuel belastning har tilstanden desuden været præget af skamfuldhed og forsøg på at skjule forholdene for omverdenen, hvilket blot har medført yderligere forværring af depressionen, som jeg dog nok mener skulle være tilgængelig for behandling. Sexchikanen blev påført hende af arbejdsgiverens ægtefælle ikke blot i fritiden, men også på selve arbejdspladsen og under udførelse af arbejdsopgaverne, og den medførte et stadig dårligere psykologisk klima, som gjorde det tiltagende vanskeligt for GR at holde til arbejdet. Der er intet der tyder på, at hun på nogen måde skulle have optrådt udfordrende. Alligevel fandt GR det vanskeligt at fortælle om det til sin arbejdsgiver, også fordi hun frygtede for at miste sit job, og som det fremgår var denne frygt ikke ubegrundet, idet arbejdsgiveren reagerede meget negativt overfor hende, da hun fik besked om chikanen og selv fik syn for sagn. Tandlægen tog heller ikke derefter i sin egenskab af arbejdsleder og chef kontakt til GR for at få sagen nærmere belyst og forholdene rettet op hvilket i høj grad bestyrker indtrykket af et meget dårligt og psykisk belastende arbejdsklima. Jeg mener således, det drejer sig om en arbejdsskade."

Der er endvidere udarbejdet psykiatrisk lægeerklæring den 20/7 2000, og af denne fremgår bl.a.: "Om sin **aktuelle psykiske tilstand** oplyser GN, at hun mest opholder sig hjemme, og her befinder hun sig bedst. Hun får tiden til at gå med at gøre rent, passe have og tage sig lidt af børnebørn. Den ældste datter bor i nærheden, og hendes børn kommer jævnligt. Derimod har GN ikke haft kontakt med sin næstældste datter de sidste 7 år. Efter nogle konflikter gav datteren udtryk for, at hun ikke ønskede at komme mere. Når GN tager hjemmefra, går hun ture på en øde vej. Hun bryder sig ikke om, at handle i de lokale forretninger, og hvis det sker, er hun ledsaget af en af sine døtre. I forretningerne føler hun ofte, at brystkassen snører sig sammen, hun bliver urolig og

usikker. Hun handler derfor mest i forretninger i Sønderborg. Som anført, har GN meget fysisk ubehag og hun har et dagligt forbrug af smertestillende medicin. Hun er utilfreds med sin tilværelse og erkender, at hun tidvis mister livsmodet. For et år siden havde hun suicidale overvejelser. Hun har ingen tiltro til, at hendes tilværelse vil kunne ændre sig væsentligt. Hun har søgt en del jobs, men har ikke fået det, bl.a. fordi hun er for gammel. I sin nuværende situation har hun heller ikke så meget mod på at komme ud på arbejdsmarkedet. Hun mener, det ville kunne hjælp hende, hvis hun kunne starte på en frisk i en anden bolig. Hun er ikke afvisende for at søge hjælp, men mener ikke hun har råd til f.eks. psykologsamtaler. Hun erkender, at hun har personlige problemer, men kan ikke/ønsker ikke at præcisere det nærmere ved aktuelle undersøgelse."

Af førtidspensionsskema A fremgår: "54-årig kvinde, hvortil det er besluttet at rejse sag om førtidspension. Bedømmelsesgrundlaget er fuldt selverhverv. Ansøgeren har gennem en årrække været på arbejdsmarkedet som hjemmehjælper. I sit andet ægteskab havde hun hverv som kontaktperson inden for Kriminalforsorgen og bistandsværge for fængselsindsatte. Efter skilsmissen har ansøgeren haft et vikariat som lægesekretær og job som klinikassistent. Ansøgeren har modtaget kontanthjælp siden 1998. Der har været forsøgt arbejdsprøvning på REVA uden særlig heldigt forløb. Ansøgeren har en del psykiske og psykosomatiske klager. Hun har en afvigende personlighedsstruktur, og i forbindelse med belastninger reagerer hun med tristhed, selvhenføringstendens og somatiske klager. Der er en del smerter fra bevægeapparatet. Ansøgeren har svært ved at omgås andre mennesker. Efter en samlet vurdering af de helbredsmæssige, erhvervsmæssige og sociale forhold, findes ansøgerens erhvervsevne varigt begrænset i ethvert erhverv med mindst 50%, og det indstilles til pensionsnævnet, at der efter pensionslovens § 14 stk. 3 nr. 1, bevilges forhøjet almindelig førtidspension med virkning fra 01.10.2000."

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med den ovenfor nævnte begrundelse.

I klageskrivelsen til nævnet har klageren anført, at hendes erhvervsevnetab efter eget skøn er på ca. 75%.

I selskabets skrivelse af 5/10 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Forsikrede er tilkendt forhøjet almindelig førtidspension af N. Kommune, med virkning fra 01.10.2000, ved afgørelse af 25.09.2000. Det fremgår, at pensionsnævnet har lagt vægt på, at forsikredes erhvervsevne i udeerhverv varigt er nedsat med mindst 50 procent, som følge af forsikredes psykiske og psykosomatiske forhold, sammenholdt med forsikredes personlighedsstruktur. Det fremgår af pkt. 5 i kommunens generelle helbredsattest udfærdiget den 26.01.1998 af forsikredes læge, at 'patientens arbejdsevne skønnes at være normal'. Derudover fremgår det i pkt. 5 i kommunens generelle helbredsattest udfærdiget den 18.08.2000 af forsikredes læge, at 'pt. har ikke nogen større reduktion i erhvervsevnen'. Kommunens lægekonsulent skønner den 15.09.2000, at erhvervsevnen er tydeligt nedsat. I maj 2001 meddelte selskabet forsikrede afslag på dækning fra pensionsordningen, da selskabet ikke fandt dokumentation i de lægelige akter for en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3. Selskabet lagde ved vurderingen bl.a. vægt på lægeerklæringen fra overlæge PS dateret den 20.07.2000, hvoraf det fremgår, at der ikke er påvist symptomer på specifik depressiv lidelse eller anden behandlingskrævende psykiatrisk sygdom. Derudover lagde selskabet vægt på speciallæge GH's erklæring dateret den 11.03.2001, hvoraf det fremgår at forsikrede fremtræder umiddelbart upåfaldende, men nok noget situationsnervøs. Det fremgår endvidere, at forsikrede opleves som normalt begavet, klar og uden psykosuspekte træk. ... Det fremgår af klageskemaet modtaget i Ankenævnet for Forsikring den 11.09.2001, at forsikrede er af den opfattelse, at de 50 procent kommunen har vurderet hendes erhvervsevne for nedsat med er for lidt, idet forsikrede mener erhvervsevnenedsættelsen bør vurderes betydelig højere, (ca. 75 procent). Heroverfor gør selskabet gældende, at Ankenævnet for Forsikring må give selskabet medhold i, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for dækning ved erhvervsevnetab, idet de lægelige akter ikke dokumenterer en varig nedsættelse af den generelle erhvervsevne med mindst 2/3 af helbredsmæssige årsager. Det skal endvidere bemærkes, at det fremgår af pkt. 3 i kommunens vurdering/indstilling udfærdiget den 19.09.2000 til pensionsnævnet, at forsikrede efter en samlet vurdering af de helbredsmæssige, erhvervsmæssige og sociale forhold findes at være begrænset i ethvert erhverv med mindst 50 procent, hvorfor der indstilles til forhøjet almindelig førtidspension. Det skal hertil bemærkes, at selskabet ved vurderingen af erhvervsevnenedsættelsen ikke inddrager sociale forhold."

Klageren har hertil i skrivelse af 15/10 2001 til nævnet stillet sig uforstående over for selskabets holdning.

Af selskabets pensionsregulativ fremgår bl.a.: "**§ 6 Udbetaling ved erhvervsevnetab**. Udbetaling sker, når medlemmet er fratrådt sin stilling og erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst 2/3."

Af forsikringsbetingelserne for gruppelivsforsikring fremgår bl.a.: "**§3.A – Invalidesum.** Omfatter gruppelivsforsikringen invalidesum, vil retten til udbetaling indtræde, når gruppemedlemmets erhvervsevne – efter datoen for optagelse i gruppelivsforsikringen, men inden opnået 67 års alder – på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er varigt nedsat. En sådan nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når gruppemedlemmet alene af den anførte grund tilkendes pension fra det offentlige. Erhvervsevnen skal før det 60. år være nedsat til 1/3 og efter det 60. år til halvdelen eller derunder af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder det ikke sandsynliggjort af klageren, at hendes tab af erhvervsevne opfylder forsikringsbetingelserne, hvorefter dette inden de af selskabet opregnede frister skal være varigt nedsat med mindst 2/3 indenfor ethvert erhverv af helbredsmæssige årsager.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard